

søglaboratoriets Udstillinger eller, som jeg har foretrukket at kalde det, Forsøgslaboratoriets Smørbedømmelser. Ogsaa dette Forhold er overladt til Mejeribrugets Initiativ. For dette sidste Punkts Vedkommende — et Punkt, hvorom der lige fra Begyndelsen af Forhandlingerne til Forberedelse af Lovforslaget har været Enighed indenfor alle Kredse — fandt jeg, at det var formelt og principielt rigtigt at lade dette Forhold ordne paa samme Maade som de andre, jeg har omtalt, Regulativbestemmelsen og Politikontrollen. Men efter at Forslaget var fremsat for Folketinget, skete der det, at der blev afholdt et Møde i Landbrugsministeriet, hvor der var til Stede Repræsentanter for Mejeribruget, saavel Mejeristforeninger som Mejeriforeninger, Repræsentanter for Landboforeningerne, Konsulenterne Rudolf Schou og Harald Faber samt Direktøren for Forsøgslaboratoriet. Vi drøftede Lovforslaget ved dette Møde, drøftede det i og for sig og ogsaa under Hensyn til de Klager, der paa dette Tidspunkt forelaa fra engelske Købmænds Side over dansk Smør. Resultatet af Forhandlingerne paa dette Møde blev blandt andet, at man enedes om, at der burde paa det i Loven i øvrigt givne Grundlag indføres Bestemmelser om, at Landbrugsministeren skulde være bemyndiget til paa Indstilling fra Mejeribrugets Organisationer at paabyde tvungen Deltagelse i Forsøgslaboratoriets Udstillinger samt ligeledes tvungen Deltagelse i de lokale Smørudstillinger, saaledes som vi have kendt dem gennem Aarene, med andre Ord, at der kunde etableres en vis Forbindelse mellem disse to forskellige Udstillingsrækker eller Bedømmelsesrækker, og at Deltagelse i dem begge kunde gøres obligatorisk, naar Mejeribrugets Organisationer gjorde Indstilling derom. Det var det Udbytte, der vandtes for dette Punkts Vedkommende ved Forhandlingerne paa dette Møde. Dernæst opnaaedes der Forstaaelse og Enighed om, at der maatte kunne indføres en Bestemmelse om Bemyndigelse for Landbrugsministeren til efter Regler, der vare tilvejebragte paa Grundlag af Indstilling fra Mejeribrugets Organisationer, at udelukke et Mejeri, der ikke arbejdede tilfredsstillende, hvis Produkt ikke egnede sig til Eksportvare. Disse to væsentlige Punkter bleve saaledes vundne ved For-

handling med Mejeribrugets Repræsentanter ved denne Lejlighed, og dette bestyrkede mig i min oprindelige Betragtning, at det var rigtigt at lade Initiativet være hos Mejeribrugets Mænd; naar saa Beslutninger derude fra forebragtes Ministeriet, blev det dettes Opgave at støtte Mejeribruget ved Gennemførelse af disse Beslutninger, ved at haandhæve dem, om Behov gjordes. Det er det, der har bestemt min Opfattelse, saaledes som den har givet sig Udtryk i Forslaget med Hensyn til disse Forholds Ordning, og jeg lægger megen Vægt paa, at dette bliver bevaret ogsaa gennem Behandlingen i dette høje Ting.

I øvrigt at gaa i Detailler med Hensyn til de mange og tillige meget vigtige Bestemmelser i Lovforslaget finder jeg ingen Anledning til paa nærværende Tidspunkt. Jeg forudsætter, at Forslaget vil blive modtaget i dette høje Ting med en saadan Interesse, at det tør ventes, at man fra de forskellige Sider vil udtale sig derom og give sin Mening til Kende, og naar da Udtalelserne fra de forskellige Sider ere faldne, skal jeg, saafremt disse maatte give mig Anledning dertil, igen tage Ordet, dels til Besvarelse af stillede Spørgsmaal, dels til Imødegaaelse af mulige Indvendinger. — Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie og — under Hensyn til det fremskredne Tidspunkt af Samlingen — forholdsvist hurtige Fremme.

Hage: Som allerede udtalt af den højtærede Minister gaar dette Lovforslag i det Afsnit, som vedrører Handel med Smør, og som vel nok tør siges at være det Afsnit, der fanger den største Del af Interessen, ud paa at give Regler saavel for Tilberedning af Smør som for Videreforhandling i Indlandet og ogsaa Eksport til Udlandet. Og igennem disse Regler overtager saa Staten til en vis Grad en Garanti for, at den Vare, vi udføre, ogsaa bliver af bedste Kvalitet, en ensartet og god Vare, idet den sanktioneres et fælles ensartet Statsmærke for alt det Smør, der eksporteres. Det er nu klart, at Regler som de, der indeholdes i dette Lovforslag, ikke kunne gives paa et Omraade som dette, uden at de maa gribe ind i det private Erhvervsliv. Reglerne kunne maaske paa Steder virke